

רגעים

הכתר האלבאני

מלך איטליה נבט במלון.

ששמש זרחה על כפת סן-פטר.

למלך אנקרים:

התלבש והכונן:

מוסוליני מוסיף לך פתח:

והמלך רוטן: — שוב יום חשך באני.

שוב צריך לחיך ותודות לרחשן.

אך על מי שהקתר הזה האלבני.

גחוז לי עכשו כמו חור בראש.

כי הדוציה נגדך — מי יודע עדי אנהו

את עצמו ואותנו סבך במקבוך.

אנכי מחור לו על כתר סירנה.

לי מספיק לו הרשה לי ברוקא למלך...

— — אז תרועת חצוצרות מזנקת כגינור

והטקס מתחיל בחוק.

מוסוליני למלך מושיט את הגור

ואומר לו: חבוש ושחוק!

והמלך מרכין את ראשו אל הקתר

וגונם בקול חרישי:

— הוא פרתים קלחת כזאת, חי סן-פטר

ועלי אתר כך על ראשי.